

Beleidsplan 2026-2029

HERVORMDE
GEMEENTE

HOEVELAKEN, STOUTENBURG EN ACHTERVELD

Wonen in Uw huis

Versie 10 mei 2026

Voorwoord

Voor u ligt het beleidsplan 2026-2029 van de hervormde gemeente van Hoevelaken, Stoutenburg en Achterveld. De aanpassingen ten opzichte van het vorig plan zijn beperkt gebleven. Dit omdat de thema's die daarin centraal stonden, grotendeels nog steeds actueel zijn en naar verwachting de komende jaren ook zullen blijven. We hebben daarom gekozen voor continuïteit, zodat de richting en prioriteiten helder blijven

Inleiding

Wonen in Uw huis

*Welzalig, dien Gij hebt verkoren,
Dien G' uit al 't aards gedruis
Doet naad'ren, en Uw heilstem horen,
Ja, wonen in Uw huis.*

Met die woorden uit Psalm 65 belijdt de gemeente zingend wat haar geheim is. Zij is de plaats waar de drie-enige God de Zijnen thuis laat komen. Daar horen wij Zijn stem en laat Hij ons delen in het heil, waarvan we vervolgens ook zelf uitdelers mogen zijn. Dat heil heeft een Naam gekregen in Jezus Christus. Zijn Evangelie laat ons zien dat wij zondaars zijn. Wij kunnen onze fouten echter onder ogen zien, omdat Hij tegelijkertijd vergeving, verzoening en verandering verkondigt.

In Gods huis, de gemeente, zijn we niet te gast. We mogen er door genade wónen. Het begrip 'wonen' drukt iets uit dat essentieel is voor de omgang met God en met elkaar. Niet voor niets troost de Heere Jezus Zijn discipelen door hen de weg naar het huis van de hemelse Vader te wijzen met zijn vele woningen (Johannes 14 : 1 e.v.). Niet voor niets is er de belofte van een stad met fundamenten voor een volk dat in tenten woont (Hebreeën 11 : 9, 10). De Heere bekommert Zich in Zijn ontferming om een woonplaats voor hen die onderdak behoeven. Het gaat zelfs nog dieper: *'De eeuwige God is voor u een woning, en onder u zijn eeuwige armen'* (Deuteronomium 33 : 27a).

In Gods huis woont Maria samen met Martha (Lukas 10 : 38 – 42). Daar wordt geleerd én geleefd en de heilzame balans gezocht tussen die beide. In de gemeente, ook in de hervormde gemeente van Hoevelaken, Stoutenburg en Achterveld, krijgt het samenwonen gestalte door de prediking en de bediening van de sacramenten, door pastoraat, catechese, diaconaat, apostolaat, jeugdwerk, vorming en toerusting en door het behartigen van haar stoffelijke belangen. Dit alles gebeurt binnen een ambtelijke structuur. In de plaatselijke regeling van onze gemeente geven we een nadere uitwerking van al die verschillende facetten van 'wonen in Gods huis'.

Beleidsplan

Hoewel de Heere mensen inschakelt in Zijn dienst, is het geen vrucht van eigen akker dat God hier al eeuwenlang *'doet naderen'* en er voor ons een huis is om te wonen. In dat besef formuleert de kerkenraad in dit document zijn beleid voor de komende periode. Omdat we een plaatselijke regeling hebben, beschrijven we hier niet alle aspecten van leer en leven van de gemeente, hoewel deze wél uitgangspunt vormen voor beleid. Dit beleidsplan legt de focus op een aantal thema's daaruit, die in deze tijd aandacht behoeven. Opdat wij niet *vergeten 'hoe goed en hoe lieflijk het is, dat broeders ook eensgezind samenwonen'* (Psalm 133 : 1).

Wij kiezen voor vier thema's die wij steeds aan de hand van twee vragen behandelen: 'Wat nemen we waar?' en 'Wat doen we?' Achtereenvolgens komen de volgende onderwerpen aan de orde: ● wonen in het Woord; ● eensgezind samenwonen, ● aandacht voor jeugd en jongeren; ● seksualiteit, relatievorming en gender.

Wonen in het Woord

Wat nemen we waar?

Als 'gemeente zijn' gelijk is aan 'wonen in Gods huis' en als de woning die God voor de Zijnen maakt, direct verbonden is met het horen van Zijn heilstem, dan moeten wij, ook in dit beleidsplan, beginnen met Gods Woord. Niet alleen omdat Zijn Woord gezaghebbend is, als we nadenken over de gemeente. Oók omdat er niets is wat ons in de gemeente zó thuis kan laten voelen als de stem van onze Heere. Alleen het luisteren naar Zijn stem doet ons veilig wonen (Spreuken 1 : 33). Als bij enig thema de vraag klinkt of gemeenteleden zich thuis voelen, mag die wetenschap onze bezinning wel bepalen.

Tegelijkertijd nemen wij waar dat jongeren en ouderen in de gemeente het moeilijk vinden om de verbinding te leggen tussen het gepredikte Woord en het leven van alledag. Natuurlijk, wonen in het Woord doen we op zondag in de kerk als de gemeente samenkomt. Wonen in het Woord moet óók betekenis krijgen als we op zondagavond de kerkdeur achter ons dicht trekken en de deur naar ons gezin, ons werk en onze vrije tijd openen. De zondag begint pas echt op maandag. Maar hóe dan?

Wat doen we?

Ook in deze beleidsperiode blijft de concentratie daarom op het Woord, te beginnen bij de zondagse (en doordeweekse) prediking. In de morgendiensten wordt een Schriftgedeelte uitgelegd en toegepast. De avonddiensten hebben meer het karakter van leerdiensten, waarin passages uit onze belijdenisgeschriften behandeld worden.

De prediking waaiert vervolgens uit naar alle aspecten van het leven van de gemeente. Naast de kerkdiensten, zowel op de zondag als in de week, is er veel andere vormings- en toerustingswerk om de kennis van Gods Woord en van de gereformeerde leer te verdiepen en om een Bijbelse visie te ontwikkelen op geestelijke en maatschappelijke vraagstukken. Dit doen we met het gebed of God dit werk wil gebruiken om de persoonlijke betrokkenheid van jong en oud in de gemeente op Zijn Woord te vergroten. Tenslotte geloven wij dat de concentratie op het Woord ook de onderlinge verbondenheid in de gemeente zal versterken: het eensgezind samenwonen, waarop het volgende hoofdstuk ingaat.

Dit alles kan niet plaatsvinden zonder bezinning op die indringende vraag die we zojuist signaleerden: Hoe landt de prediking écht in het geleefde leven van broeders en zusters in de gemeente? Die bezinningwillen we nadrukkelijk een plek geven .

Eensgezind samenwonen

Wat nemen we waar?

Het samenwonen in Gods huis geeft ons veel redenen om dankbaar te zijn! De Bijbel gaat ongehinderd open in ons midden. We ontvangen een plaats waar de Heere Jezus van Zich laat horen en waar de verzoening wordt bediend. In de kerkbanken neemt jong en oud zijn plek in. Velen zetten zich trouw en belangeloos in voor al het werk dat nodig is. De gemeente ziet pastoraal en praktisch naar elkaar om in wel en wee. Er zijn kostbare ontmoetingen van hart tot hart.

Maak je in gedachten een foto van de gemeente en vergelijk je die met het plaatje van een aantal jaren geleden, dan ziet het beeld er toch anders uit. Nieuwe leden hebben hun plek gevonden, terwijl we vertrouwde gezichten (gedeeltelijk) missen. Mensen zijn of worden minder 'honkvast' als het gaat om kerkgang in eigen gemeente. Dat raakt overigens de hele breedte van de gemeente. Wie houdt wie in deze tijd nog scherp en vast? Daarnaast zien we het nodige 'grensverkeer' van broeders en zusters die van elders hier komen of vanuit Hoevelaken onderdak in een andere gemeente vinden. We staan bovendien in een wereld met een enorme diversiteit in geloven, denken en beleven die ook onze gemeente niet voorbijgaat.

Hoe houden we elkaar blijvend vast in gemeenschappelijk belijden én leven? Hoe hervinden we de verbinding bij een (dreigende) vermindering aan meeleven en betrokkenheid bij de gemeente? Hoe vangen wij nieuwe gemeenteleden op?

Wat doen we?

We willen in pastorale bewogenheid, inventariseren wie wij (gedeeltelijk) missen als het gaat om kerkgang en betrokkenheid bij het leven van de gemeente. Het doel is dit tijdig te signalen, zodat wij het gesprek met de betreffende gemeenteleden kunnen aangaan. Wat maakt, dat het meeleven verslapt? Kunnen we daarin rode lijnen ontdekken? Is het mogelijk in beleid hierop te reageren of niet?

Daarnaast verwelkomen we nieuwe gemeenteleden in ons midden. Deze willen we nader met de gemeente laten kennismaken door middel van (bestaande) gemeenteactiviteiten die worden georganiseerd. Speciale aandacht vragen gemeenteleden die vanuit een ander kerkverband komen. Zij zullen moeten ingroeien in de hervormde dorpsgemeente die Hoevelaken is. We denken na over vormen van kennismaking die dit bevorderen.

Voornemens ten behoeve van bovengenoemde gemeenteleden zijn ingebed in beleid dat zich richt op het eensgezind samenwonen van de gemeente in haar geheel. Het naast de Psalmen zingen van een christelijk lied in de eredienst past in dit kader.

Ook willen wij onderlinge ontmoeting en betrokkenheid op de gemeente vergroten en de inzet van gemeenteleden in het gemeentewerk versterken.

Aandacht voor jeugd en jongeren

Wat nemen we waar?

De ontwikkelingen die wij in het voorgaande hoofdstuk beschrijven, trekken ook hun sporen in het leven van onze jongeren. De ouders zien zich geconfronteerd met de grote vragen van een postmoderne tijd, een intensieve jeugdcultuur en de roeping om betrokken te zijn op gemeente, eredienst en kerkenwerk.

Veel jongeren ervaren een kloof tussen het leven in een postmoderne cultuur en (een traditioneel) kerkelijk leven. Daarbij komt dat volle agenda's, moeilijk prioriteiten kunnen stellen en soms een gebrek aan urgentie een verlamdende uitwerking kunnen hebben op de kerkelijke betrokkenheid van onze gezinnen. Wij geloven dat de Heere Zijn verbond voortzet, van generatie op generatie, en we zien dankbaar dat velen betrokken zijn op onze jongeren en het op hen gerichte kerkenwerk.

Onze kinderen en jongeren hebben een plaats nodig waar zij thuis kunnen komen. Velen willen zich hiervoor inzetten en verlangen ernaar dat jongeren zich aangetrokken voelen tot de activiteiten die voor hen georganiseerd worden.

Wat doen we?

In de uitrol van het jeugdzorgplan dat is opgezet in samenwerking met de HGJB richten we ons h zowel op ouders als op leidinggevenden in het jeugdwerk. Belangrijk is dat ouders zich bewust zijn van hun rol bij de geloofsopvoeding en hun betrokkenheid op het jeugdwerk (en daarmee de betrokkenheid van de gemeente als geheel) . Daarvoor is het nodig dat het doel van het jeugdwerk helder is en dat in dat jeugdwerk een duidelijke en voortgaande lijn zichtbaar is als het gaat om de geloofsontwikkeling van onze kinderen en jongeren. Jeugdwerkleiders n krijgen handvatten voor de uitvoering van het plan, waarbij aandacht is voor competenties, toerusting, motivatie en betrokkenheid. Om dit proces te versterken en te borgen zijn er twee jeugdouderlingen en één jeugddiaken.

In het verlengde van het bovengenoemde zijn we voornemens om ouders in de gemeente meer toe te rusten in de geloofsopvoeding. Te denken valt aan n opvoedingskringen voor ouders met kinderen in verschillende leeftijdscategorieën, en aan vormen van doop- en huwelijks catechese, waarin we aandacht vragen voor de geloofsopvoeding. Tevens zoeken we de samenwerking met de Schimmelpenninck van der Oyeschool in deze dingenzoecken.

Seksualiteit, relatievorming en gender

Wat nemen we waar?

Sinds de jaren '60 van de vorige eeuw is in onze samenleving een enorme omslag gaande in het denken over seksualiteit en relatievorming. Vooral in de laatste decennia heeft de acceptatie van die beide buiten het huwelijk tussen een man en een vrouw een hoge vlucht genomen. Het postmoderne klimaat waarin de 'grote verhalen' zijn verdwenen en iedereen zijn eigen waarheid mag hebben, heeft er zelfs voor gezorgd dat gender een keuze is. De publieke opinie over seksualiteit, relatievorming en gender is dwingend en groeit steeds verder weg van het Bijbelse getuigenis over deze zaken.

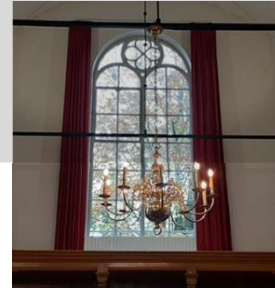
De christelijke gemeente staat midden in deze ontwikkelingen en ondergaat de invloed ervan. Tegenover de inclusiviteit die de maatschappij propageert, staat de exclusiviteit van het Evangelie, die om ons heen in toenemende mate als liefdeloos en onverdraagzaam wordt ervaren. Hoe leggen wij in deze context met zachtmoedigheid en ontzag verantwoording af als ons rekenschap wordt gevraagd van de hoop die in ons is (1 Petrus 3 : 15)? Oók van de hoop voor onze broeder of zuster die een homoseksuele geaardheid heeft of zich niet thuis voelt in het biologisch geslacht waarin hij of zij is geboren? Het gesprek gaat immers niet alleen om leerstellingen, maar heeft ook een voluit pastorale kant.

Wat doen we?

De kerkenraad beraadt zich over deze onderwerpen, los van specifieke gevallen. De grondtoon die we aanslaan is die van pastorale bewogenheid en ondersteuning. Tegelijkertijd houden we de standaard van het Bijbels getuigenis hoog zoals dit tot ons komt in wat geschreven staat over scheppingsorde en huwelijk.

Tot slot

Wonen in Gods huis. Ook in deze beleidsperiode is dat gave én opgave. Dat realiseren we als we alle vraagstukken in dit beleidsplan op ons af laten komen. Als we echter beseffen Wie Hij is, Die ons 'doet naad'ren' om ons een thuis te bieden, dan is het óók een vreugde: *'Ik ben verblijd, wanneer zij tegen mij zeggen: Wij zullen naar het huis van de HEERE gaan!'* (Psalm 122 : 1)

Beleidsplan 2026-2029

Wonen in Uw huis

Kerkenraad van de
hervormde gemeente van
Hoewelaken, Stoutenburg en
Achterveld

Hoewelaken, 10 mei 2026

